

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА
Кафедра соціально-гуманітарних та правових дисциплін

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Проректор з науково-педагогічної роботи
М. І. Мальований
“ 3 ” / 09 2019 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ФІЛОСОФІЯ»

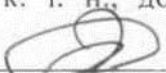
Освітній рівень - бакалавр

Спеціальність : 202 - захист і карантин рослин
203 – садівництво та виноградарство

Факультет: плодоовочівництва, екології та захисту рослин

Умань – 2019

Робоча навчальна програма з дисципліни «Філософія» для здобувачів вищої освіти спеціальність 202 - захист і карантин рослин; 203 «Садівництво та виноградарство». – Умань: Уманський НУС, 2019. – 17 с.

Розробник: к. і. н., доцент кафедри соціально-гуманітарних та правових дисциплін Доморослий В. І.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри соціально-гуманітарних та правових дисциплін

Протокол від "30" 08 2019 року № 1

Завідувач кафедри доц. Машковська Л. В.
(підпис)

"30" 08 2019 року

Схвалено науково-методичною комісією факультету

Протокол від. "3" 09 2019 року № 1

"3" 09 2019 року Голова доц. Тернавський А. Г.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавр	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	20 «Аграрні науки та продовольство»	Нормативна	
Модулів – 4	Спеціальність 202 - «захист і карантин рослин» 203 – садівництво та виноградарство	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 8		2-й	
Індивідуальне науково-дослідне завдання –		Семестр	
Загальна кількість годин – 90		2	
		Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: 2.1 аудиторних – самостійної роботи студента – 3,8	Освітній ступінь: бакалавр	20 год.	8
		Практичні, семінарські	
		16 год.	4
		Індивідуальні завдання	
		Самостійна робота	
		54 год.	78
	Вид контролю: залік		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить (%)
 Для денної форми – 35,6:64,4

Мета дисципліни. Сприяння здобуттю студентами знань про основні закони виникнення природи та суспільства; причини, суспільних та природних змін; загальнолюдські цінності та їх структура, розкриття шляхів використання отриманих знань для вирішення проблем суспільного розвитку.

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми технічного і технологічного характеру, що характеризуються комплексністю та невизначеністю умов у виробничих умовах підприємств харчової промисловості та у процесі навчання, що передбачає застосування теоретичних основ та методів.

Завдання навчальної дисципліни - відобразити сучасний стан наукових знань про філософську науку, виявити перспективні напрями її розвитку, спираючись не тільки на предметний, скільки на проблемний підхід до вивчення філософії.

Цілі (завдання) курсу (програмні компетентності):

- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- здатність до пошуку та аналізу інформації з різних джерел;
- здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово;
- здатність реалізувати свої права та обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини та громадянина в Україні;
- здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для забезпечення здорового способу життя;

Програмні результати навчання:

- виявляти творчу ініціативу та підвищувати свій професійний рівень шляхом продовження освіти та самоосвіти;
- вміти укладати ділову документацію державною мовою;
- здійснювати ділові комунікації у професійній сфері українською та іноземною мовами;
- формувати і відстоювати власну світоглядну та громадську позицію, діяти соціально відповідально та свідомо;
- зберігати та примножувати досягнення і цінності суспільства, вести здоровий спосіб життя.

2. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Світоглядні, методологічні та історико-теоретичні основи філософського мислення

Тема 1. Філософія, її гуманістичний смисл та призначення

Визначення філософії. Філософія та філософствування. Первинне розуміння філософії. Особливості філософського підходу до світу. Особливості філософського пояснення світу. Духовні та соціальні чинники ставлення філософського світогляду. Призначення філософії.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Історія філософії

Тема 2. Філософія Стародавнього Сходу та античності.

Виникнення філософської думки у країнах Стародавнього світу. Зародження основних парадигм осмислення людини та світу. Філософія Стародавнього Сходу. Давньоіндійська філософія: Веди, Упанішади, філософія локаяти (чарваки), джайнізму, буддизму, міманси, веданти. Філософські школи у Стародавньому Китаї: конфуціанство як етико-політичне й релігійно-ідеалістичне вчення, даосизм (Лао-цзи). Проблема людини у філософії та культурі Стародавнього Сходу.

Антична філософія. Космоцентричний характер давньогрецької філософії. Мілетська школа, Піфагор, натурфілософія Геракліта. Становлення античної діалектики. Атомістична філософія Левкіппа й Демокріта, погляди Епікура, Тита Лукреція Кара.

Філософія Середньовіччя (Тертулліан, Августин, Тома Аквінський, П. Абеляр, Д. Скотт). Середньовічна філософія як синтез двох традицій: християнської відвертості й античної рефлексії. Августин Блаженний та його вчення про природу й людину як творіння Бога. Проблема душі і тіла, розуму та свободи волі. Апологетика, примат віри. Патристика. Віра й розуміння у творах Отців церкви.

Філософія епохи Відродження (М. Кузанський, Дж. Бруно, М. Монтень), характерні риси культури Ренесансу та їх відображення у філософській думці. Антропоцентричний, гуманістичний характер філософії епохи Відродження. Натурфілософія Відродження, пантеїзм, повернення до первісного розуміння сутності діалектики. Геліоцентризм та вчення про нескінченність Всесвіту (Н. Кузанський, Н. Копернік, Дж. Бруно, Г. Галілей).

Тема 3. Філософія Нового та Новітнього часу

Наукова революція XVII ст. та її роль у створенні механіко-матеріалістичної картини світу (І. Ньютон). Формування нової парадигми філософування. Характерні риси філософії Нового часу. Проблема методу пізнання у філософії Ф. Бекона і Р. Декарта. Емпіризм і раціоналізм. Проблема субстанції й пізнання у філософії Б. Спінози, Г. Лейбніца.

Сенсуалізм Д. Локка та його вчення про “первинні” і “вторинні” якості. Суб’єктивно-ідеалістична філософія Д. Берклі, Д. Юма.

Соціологічний погляд філософів Нового часу. Теорія “договірної держави” Т. Гоббса. Проблема людини у філософії Просвітництва (Ш. Монтеск’є, Ф. Вольтер, Ж.-Ж. Руссо). Французький матеріалізм XVIII ст. (Ж. Ламетрі, К. Гельвецій, П. Гольбах, Д. Дідро). Вчення про природу й пізнання, про людину та суспільство.

Історичні передумови виникнення класичної німецької філософії. І. Кант – засновник класичної філософії. Докритичний та критичний періоди у філософії Канта. Вчення про “речі у собі” як основа його теорії пізнання. Трансцендентальна діалектика як вчення про розсуд і розум. Априоризм й агностицизм. Априорні форми чуттєвості, розсуду та розуму. Ідеї права, моралі, держави, поняття свободи та причинності. Діяльно-творча основа буття у філософії Й. Г. Фіхте і Ф. В. Й. Шеллінга.

Проблема людини у філософії XX ст. Екзистенціальна філософія та її різновиди: екзистенціалізм (С. К’єркегор, М. Гайдеггер, К. Яс-перс, Ж.-П. Сартр, А. Камю); персоналізм, філософська антропологія (В. Дільтей, М. Шелер, Т. де Шарден). Людина в умовах відчуження, соціальних криз і граничних ситуацій. Сутність та існування людини.

Тема 4. Філософська думка в Україні

Становлення та розвиток давньоруського світогляду: давньослов’янська міфологія, запровадження християнства. Філософія доби формування українського етносу: філософська думка періоду татаро-монгольської навали. Ідеї неоплатонізму,

Становлення філософії українського духу в Києво-Могилянській академії (І. Гізель, С. Яворський, Т. Прокопович, Г. Кониський, Г. Щербацький та ін.).

Розробка філософських проблем у сучасній Україні. Місце філософії у відродженні духовної культури українського народу.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. Загально-філософська проблематика: актуальні виміри філософської фундаментальності

Тема 5. Філософський зміст буття

Виникнення і внутрішня логіка проблеми буття. Роздуми про світ та його існування. Категорія буття: зміст і специфіка. Буття як реальність та абстракція. Буття світу як основа й передумова його єдності. Світ як сукупна реальність та єдність природи, людини, матеріального світу, людського духу. Основні форми буття. Буття речей, процесів і станів природи. Жива й нежива природа, їх єдність, розбіжність і взаємозв’язок. Буття природного: “перша природа”, “друга природа”. Буття людини, специфіка людського буття.

Тема 6. Феноменологія. Людина та її духовний світ

Духовний вимір людського буття. Поняття нової філософської онтології. Онтологічні виміри духу. Знаково-символічна форма буття духу. Поняття “душі” та її роль в осмисленні внутрішнього світу людини.

Свідомість як продукт суспільного розвитку. Праця, мова, спілкування як необхідна умова виникнення та розвитку свідомості. Свідомість – вища форма творчого відображення світу у різних формах психічної й предметної діяльності. Сутність свідомості та проблема ідеального.

Тема 7. Філософія пізнання

Пізнання як специфічна форма ставлення людини до світу. Генеза поглядів на проблему пізнання у процесі розвитку філософії. Основні принципи гносеології, багатоманітність її форм. Специфіка філософського образу пізнання. Особливості пізнання природного, соціокультурного й духовного світу людини.

Пізнання як відображення. Чуттєве пізнання, його форми. Логічне (раціональне) пізнання як якісно новий етап відображення. Ірраціональність пізнання.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4. Соціальна філософія

Тема 8. Аксиологія. Культура й цивілізація

Аксиологія у системі культури. Цінності як визначальні характеристики людського буття. Людина у системі цінностей. Структура цінностей. Цінності як ядро духовного світу людини. Проблема суб’єктивного вибору.

Цінність та сенс життя. Компоненти ціннісного вибору: переживання, потреби, емоції, віра, воля, ідеал. Цінності як регулятор поведінки людини: нормотворча природа людських відносин. Базові цінності людського буття. Ціннісні орієнтації. Істина, добро, краса. Поняття про духовну досконалість. Проблема втілення ідеалу.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістовних модулів і тем	Кількість годин					
	Разом	Денна форма				
		У тому числі				
	Л	С	Інд.	Сам.	Лаб	
	2	3	4	5	6	7
Модуль 1.						
Змістовий модуль 1. Світоглядні, методологічні та історико-теоретичні основи філософського мислення						
<p>Тема 1. Філософія, її гуманістичний смисл та призначення</p> <p>Визначення філософії. Філософія та філософствування. Первинне розуміння філософії. Особливості філософського підходу до світу. Особливості філософського пояснення світу. Духовні та соціальні чинники ставлення філософського світогляду. Призначення філософії.</p>	9	2	2		7	
Змістовий модуль 2. Історія філософії						
<p>Тема 2. Філософія Стародавнього Сходу, античності та Середньовіччя</p> <p>Виникнення філософської думки у країнах Стародавнього світу. Зародження основних парадигм осмислення людини та світу. Філософія Стародавнього Сходу. Давньоіндійська філософія: Веди, Упанішади, філософія локаяти (чарваки), джайнізму, буддизму, міманси, веданти. Філософські школи у Стародавньому Китаї. Антична філософія. Космоцентричний характер давньогрецької філософії. Мілетська школа, Піфагор, натурфілософія Геракліта. Становлення античної діалектики. Атомістична філософія Левкіппа й Демокріта, погляди Епікура, Тита Лукреція Кара. Філософія Середньовіччя (Тертулліан, Августин, Тома Аквінський, П. Абеляр, Д. Скотт). Середньовічна філософія як синтез двох традицій: християнської відвертості й античної рефлексії. Августин Блаженний та його вчення про природу й людину як</p>	11	4	2		7	

творіння Бога. Проблема душі і тіла, розуму та свободи волі. Апологетика, примат віри. Патристика. Віра й розуміння у творах Отців церкви.					
<p align="center">Тема 3. Філософія Нового та Новітнього часу</p> <p>Наукова революція XVII ст. та її роль у створенні механіко-матеріалістичної картини світу (І. Ньютон). Формування нової парадигми філософування. Характерні риси філософії Нового часу. Проблема методу пізнання у філософії Ф. Бекона і Р. Декарта. Емпіризм і раціоналізм. Проблема субстанції й пізнання у філософії Б. Спінози, Г. Лейбніца. Сенсуалізм Д. Локка та його вчення про “первинні” і “вторинні” якості. Суб’єктивно-ідеалістична філософія Д. Берклі, Д. Юма. Проблема людини у філософії XX ст. Екзистенціальна філософія та її різновиди: екзистенціалізм (С. К’єркегор, М. Гайдеггер, К. Ясперс, Ж.-П. Сартр, А. Камю); персоналізм, філософська антропологія (В. Дільтей, М. Шелер, Т. де Шарден). Людина в умовах відчуження, соціальних криз і граничних ситуацій. Сутність та існування людини.</p>	13	4	2		7
<p align="center">Тема 4. Філософська думка в Україні</p> <p>Становлення та розвиток давньоруського світогляду: давньослов’янська міфологія, запровадження християнства. Філософія доби формування українського етносу: філософська думка періоду татаро-монгольської навали. Ідеї неоплатонізму, становлення філософії українського духу в Києво-Могилянській академії (І. Гізель, С. Яворський, Т. Прокопович, Г. Кониський, Г. Щербацький та ін.).</p> <p>Розробка філософських проблем у сучасній Україні. Місце філософії у відродженні духовної культури українського народу.</p>	11	2	2		7

Змістовий модуль 3. Загально-філософська проблематика: актуальні виміри філософської фундаментальності

<p>Тема 5. Філософський зміст буття Виникнення і внутрішня логіка проблеми буття. Роздуми про світ та його існування. Категорія буття: зміст і специфіка. Буття як реальність та абстракція. Буття світу як основа й передумова його єдності. Світ як сукупна реальність та єдність природи, людини, матеріального світу, людського духу. Основні форми буття. Буття речей, процесів і станів природи. Жива й нежива природа, їх єдність, розбіжність і взаємозв'язок. Буття природного: “перша природа”, “друга природа”. Буття людини, специфіка людського буття.</p>	11	2	2	7	
<p>Тема 6. Феноменологія. Людина та її духовний світ Духовний вимір людського буття. Поняття нової філософської онтології. Онтологічні виміри духу. Знаково-символічна форма буття духу. Поняття “душі” та її роль в осмисленні внутрішнього світу людини. Свідомість як продукт суспільного розвитку. Праця, мова, спілкування як необхідна умова виникнення та розвитку свідомості. Свідомість – вища форма творчого відображення світу у різних формах психічної й предметної діяльності. Сутність свідомості та проблема ідеального.</p>	11	2	2	7	
<p>Тема 7. Філософія пізнання Пізнання як специфічна форма ставлення людини до світу. Генеза поглядів на проблему пізнання у процесі розвитку філософії. Основні принципи гносеології, багатоманітність її форм. Специфіка філософського образу пізнання. Особливості пізнання природного, соціокультурного й духовного світу людини. Пізнання як відображення. Чуттєве</p>	11	2	2	7	

пізнання, його форми. Логічне (раціональне) пізнання як якісно новий етап відображення. Ірраціональність пізнання.						
Змістовий модуль 4. Соціальна філософія						
<p>Тема 8. Аксиологія. Культура й цивілізація</p> <p>Аксологія у системі культури. Цінності як визначальні характеристики людського буття. Людина у системі цінностей. Структура цінностей. Цінності як ядро духовного світу людини. Проблема суб'єктивного вибору.</p> <p>Цінність та сенс життя. Компоненти ціннісного вибору: переживання, потреби, емоції, віра, воля, ідеал. Цінності як регулятор поведінки людини: нормотворча природа людських відносин. Базові цінності людського буття. Ціннісні орієнтації. Істина, добро, краса. Поняття про духовну досконалість. Проблема втілення ідеалу.</p>	13	2	2		5	
Всього	90	20	16		54	

4. Теми семінарських(практичних) занять

№	Назва теми	Години денна	Години заочна
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Світоглядні, методологічні та історико-теоретичні основи філософського мислення			
1.	Тема 1. Філософія, її гуманістичний смисл та призначення 1. Філософія як духовна форма комунікації. 2. Філософія і світогляд. 3. Філософія і наука.	2	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. . Історія філософії			
2.	Тема 2. Філософія епох Античності, Середньовіччя і Відродження 1. Періодизація та характерні риси античної філософії. 2. Середньовічна філософія. 3. Філософська думка епохи Відродження. Основні риси гуманістичного світогляду Ренесансу.	2	
3.	Тема 3. Філософія Нового та Новітнього часу 1. Особливості філософії Нового часу. 2. Філософія французького Просвітництва. 3. Марксистський матеріалізм. 4. Ірраціоналізм як нова духовна орієнтація філософського мислення. 5. Екзистенціальна філософія. 6. Філософія постмодернізму.	2	
4.	Тема 4. Філософська думка в Україні 1. Філософська думка Київської Русі. 2. Філософія українського Середньовіччя. 3. Філософські погляди Сковороди. 4. Філософія «української ідеї» (Т. Шевченко, Д. Донцов, М. Драгоманов.) 5. Філософія І. Франка.	2	2
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. Загально-філософська проблематика: актуальні виміри філософської фундаментальності			
5.	Тема 5. Філософська онтологія. 1. Прстрір і час як форми буття матерії. Рух як спосіб існування матерії. Прогрес, регрес. 2. Діалектика. Закони та категорії діалектики.	2	
6.	Тема 6. Проблема пізнання у філософії. 1. Специфіка філософського пізнання. «Об'єкт», «суб'єкт».	2	

	<p>2. Єдність чуттєвого та раціонального. Логіка, інтуїція, істина.</p> <p>3. Форми і методи наукового пізнання.</p> <p>4. Пізнання і практика. Проблема творчості у пізнанні.</p>		
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4. Соціальна філософія.			
7.	<p>Тема 7. Соціальна філософія та її предмет</p> <p>1. Поняття соціального у філософії. Соціум як історичний процес..</p> <p>2. Матеріальне життя суспільства.</p> <p>3. Духовне життя суспільства.</p> <p>4. Проблеми сучасного інформаційного суспільства та глобальні проблеми сучасності.</p>	2	2
8.	<p>Тема 8. Людина в середовищі культури і цивілізації</p> <p>1. Людини, образи людини у історії філософської думки.</p> <p>2. Індивід, особистість. Свобода і відповідальність особистості.</p> <p>3. Потреби та інтереси особистості. Діяльність, як спосіб існування людини.</p> <p>4. Життєва позиція особистості.</p>	2	
	Всього	16	4

5. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Години денна	Години заочна
1	Тема 1. Філософія елліністичного і римського періодів: епікуреїзм, стоїцизм, кініки і скептики.	5	7
2	Тема 2. Суб'єктивна гносеологія Д. Берклі і Д. Юма.	5	7
3	Тема 3. Еволюція психоаналітичної філософії З. Фрейда.	5	7
4	Тема 4. Соціальний час і простір.	5	7
5	Тема 5. Проблема істини.	5	7
6	Тема 6. Багатовимірність феномену людини.	5	7
7	Тема 7. Свідомість та несвідоме.	5	7
8	Тема 8. Соціальна стратифікація та мобільність.	5	7
9	Тема 9. Великі соціальні групи як основні суб'єкти суспільного розвитку.	5	7
10	Тема 10. Місце людини в культурному середовищі.	5	7
11	Тема 11. Економіка як філософське поняття.	2	4
12	Тема 12. Основні риси цивілізованості сучасної людини.	2	4
Всього		54	78

6. Методи навчання

Лекції

Семінарські заняття

Практичні заняття

Інтерактивні методи навчання

В рамках вивчення дисципліни передбачається проведення лекцій, семінарів, самостійної та індивідуальної роботи студентів.

Лекція є основною формою навчального процесу. Мета лекції – розкрити основні положення теми, досягнення науки, з'ясувати невирішені проблеми, узагальнити досвід роботи, дати рекомендації щодо використання основних висновків за темами на практичних заняттях.

Лекція має структуру набуття нових знань і містить такі елементи:

- вступ, де дається мотивація навчання, чітке формулювання теми лекції та постановка завдання;
- викладення в логічній послідовності окремих частин лекції;
- висновки, що дають можливість осмислити лекцію в цілому і виділити основну ідею;
- конкретне завдання на самостійну роботу;
- відповіді на запитання.

Основні вимоги до лекції:

- високий теоретичний рівень інформації, посилання на законодавчі та нормативні акти, на нові досягнення науки;
- розкриття наукових засад курсу;
- зв'язок теорії з практикою, зосередження уваги студентів на питаннях, які вирішуються у світлі сучасних вимог;
- рекомендації до поглибленого самостійного вивчення тем, необхідних для практичної роботи.

Передбачається застосування таких видів лекцій: вступної, тематичних та підсумкової; залежно від методів викладу навчального матеріалу: монологічних, проблемних, лекцій-бесід тощо.

Семінарське заняття – це колективний науковий пошук певної навчальної проблеми і шляхів її ефективного розв'язання. Учасники заняття аналізують проблему, виявляють причинно-наслідкові зв'язки, висувають шляхи її оптимального вирішення, відповідають на запитання і дискутують. Проводиться, як правило, зі студентами, які мають відповідну підготовку й досвід самостійного вивчення складних наукових і практичних проблем

Основні вимоги до семінару:

- продуманість змісту теми, її проблем та методики обговорення;
- визначення цілей, дидактичних і виховних завдань заняття;
- проблемна постановка запитань;
- увага до стрижневих питань та логіки їх розкриття;
- постійне керування перебігом семінару, створення атмосфери невимушеності, полемічності й творчої активності;
- стимулювання дискусії;
- забезпечення всебічного розгляду й аналізу навчальних проблем, об'єктивна оцінка виступів і відповідей, своєчасне їх коригування;
- орієнтація студентів на подальшу самостійну роботу над навчальним матеріалом тощо.

Самостійна робота студентів полягає у вивченні та опрацюванні наукової, навчально-методичної літератури, законодавчих і нормативних актів, виконанні навчальних завдань.

У процесі самостійної роботи студенту необхідно вивчити за допомогою рекомендованої літератури весь матеріал, передбачений програмою курсу.

Індивідуальна робота проводиться з метою підвищення рівня підготовки студентів та передбачає додаткове опрацювання навчального матеріалу з дисципліни «Історія економіки та економічної думки» з кінцевою підготовкою індивідуального завдання у формі реферату за заданими темами.

7. Методи контролю

Усне опитування.

Письмове опитування.

Складання структурно-логічної схеми теми.

Реферати.

Описові завдання.

Тестування.

Залік

Для забезпечення оцінювання студентів проводиться поточний (модульний) та підсумковий (залік) контроль.

Модульний контроль передбачає перевірку стану засвоєння визначеної системи елементів знань та вмінь студентів з того чи іншого модулю.

При контролі систематичності та активності роботи на семінарських заняттях оцінюванню в балах підлягають: рівень знань, необхідний для виконання лабораторних робіт; повнота, якість і вчасність їх виконання та результати захисту; рівень знань, продемонстрований у відповідях і виступах на семінарських заняттях; активність при обговоренні питань, що винесені на семінарські заняття; результати експрес-контролю тощо.

При контролі виконання індивідуальних завдань, які передбачені робочою навчальною програмою дисципліни, оцінюванню в балах підлягають: самостійне опрацювання тем в цілому чи окремих питань; написання рефератів, есе; підготовка конспектів навчальних чи наукових тестів; переклад іноземних текстів, встановлених обсягів, підготовка реферативних матеріалів з публікації тощо.

При виконанні модульних (контрольних) завдань оцінюванню в балах підлягають теоретичні знання і практичні уміння, яких набули студенти після опанування певного модуля. Модульний контроль проводиться письмово у формі тестів, розв'язання практичних завдань під час проведення контрольних робіт.

Результати поточно-модульного контролю виставляються в журналах обліку роботи викладача.

Повторне виконання модульних контрольних робіт та індивідуальних завдань на вищу кількість балів дозволяється, як виняток, з поважних причин за погодженням викладача, який викладає дисципліну, з дозволу декана факультету до початку підсумкового контролю (екзамену).

У разі невиконання певних завдань поточного контролю з об'єктивних причин, студенти мають право, з дозволу лектора за поданням викладача, який проводить практичні заняття, скласти їх до останнього семінарського заняття. Час і порядок складання визначає викладач, що веде практичні заняття.

У разі, коли студент не з'явився на проведення модульної контрольної роботи без поважних причин, він отримує нуль балів.

Перездача модульного контролю допускається у строки, які встановлюються викладачем.

Знання студента з певного модуля вважаються незадовільними, за умови коли сума балів його поточної успішності та за модульний контроль складають менше 61% від максимально можливої суми за цей модуль. В такому випадку можливе повторне перескладання модуля у терміни встановлені викладачем.

Рейтингова сума балів з навчальної дисципліни після складання модулів та підсумкового контролю виставляється як сума набраних студентом балів протягом семестру та балів набраних студентом на підсумковому контролі.

До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали всі модульні контролі, передбачені для даної навчальної дисципліни і за рейтинговим показником набрали не менш як 35 балів.

Підсумковий контроль забезпечує оцінку результатів навчання студентів на заключному етапі вивчення дисципліни і проводиться відповідно до навчального плану у вигляді екзамену в термін, встановлений графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному даною робочою програмою навчальної дисципліни. Форма проведення контролю є комбінованою (передбачає усну відповідь на два теоретичних питання і письмово на одне тестове завдання). Зміст і структура контрольних завдань, екзаменаційних білетів та критерії оцінювання визначаються рішенням кафедри.

Якщо у підсумку студент отримав за рейтинговим показником оцінку "FX", то він допускається до повторного складання підсумкового контролю з дисципліни. Студент, допущений до повторного складання підсумкового контролю зобов'язаний у терміни, визначені деканатом, перездати невиконані (або виконані на низькому рівні) завдання поточно-модульного контролю, виконати модульні контролі і скласти підсумковий контроль. Рейтинговий показник студента з навчальної дисципліни при цьому визначається за результатами повторного складання підсумкового контролю і не впливає на загальний рейтинг студента.

У разі отримання студентом за рейтинговим показником оцінки "F", то він повинен пройти повторний курс вивчення цієї дисципліни протягом наступного семестру (навчального року) за графіком, встановленим деканатом. Бали, отримані студентом при вивченні дисципліни у попередній період, анулюються.

12. Розподіл балів, які отримують студенти.

В основу рейтингового оцінювання знань студента закладена спеціальна 100 бальна шкала оцінювання (максимально можлива сума балів, яку може набрати студент за всіма видами контролю знань з дисципліни з урахуванням поточної успішності, самостійної роботи, науково-дослідної роботи, підсумкового контролю). Встановлюється, що при вивченні дисципліни до моменту підсумкового контролю (іспиту) студент може набрати 70 балів. На

10. Рекомендована література

Базова:

1. Андрущенко В.П. Історія соціальної філософії: (Західноєвропейський контекст): Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Андрущенко В.П. – К.: Тандем, 2000. – 416 с.
2. Горський В.С. Історія української філософії. Курс лекцій / Горський В.С. – К.: Наукова думка, 1996. – 287 с.
3. Гусев В.І. Історія західноєвропейської філософії XV – XVII ст. Курс лекцій: Навч. посібник / Гусев В.І. – К.: Либідь, 1994. – 256 с.
4. История философии в кратком изложении / Пер. с чеш. И.И. Богута. – М.: Мысль, 1991. – 590 с.
5. Ільїн В.В. Апологія ірраціонального. Філософія для тебе / Ільїн В.В. – К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2005. – 232 с.
6. Ільїн В.В., Кулагін Ю.І. Філософія: Підручник: В 2 ч. – Ч.1. Історія розвитку філософської думки / Ільїн В.В., Кулагін Ю.І. – К.: „Альтерпрес”, 2002. – 464 с.
7. Ільїн В.В., Кулагін Ю.І. Філософія: Підручник: В 2 ч. – Ч.2. Актуальні проблеми сучасності / Ільїн В.В., Кулагін Ю.І. – К.: „Альтерпрес”, 2002. – 480 с.
8. Мамардашвили М.К. Как я понимаю философию / Мамардашвили М.К. – М.: «Прогресс»-«Культура», 1992. – 416 с.
9. Мир философии: Книга для чтения. В 2-х ч. Ч. 1. Исходные философ. Проблемы, понятия и принципы. – М.: Политиздат, 1991. – 672 с.
10. Мир философии: Книга для чтения. В 2-х ч. Ч. 2. Человек. Общество. Культура. – М.: Политиздат, 1991. – 624 с.

Допоміжна

11. Петрушенко В.Л. Філософія: Підручник. 4-те видання, виправл. і доповн. / Петрушенко В.Л. – Львів: „Магнолія 2006”, 2008. – 506 с.
12. Причепій Є.М., Черній А.М., Чекаль Л.А. Філософія: Підручник /

Причепій Є.М., Черній А.М., Чекаль Л.А. – К.: Академвидав, 2008. – 592 с.

13. Саух П.Ю. Філософія: навчальний посібник / Саух П.Ю. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 256 с.

14. Ситниченко Л.А. Першоджерела комунікативної філософії / Ситниченко Л.А. – К.: Либідь, 1996. – 176 с.

15. Соколов С.В. Социальная философия: Учеб. пособие для вузов / Соколов С.В. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 440 с.

16. Сучасна зарубіжна соціальна філософія. Хрестоматія: Навч. посібник / Упоряд. Віталій Лях. – К.: Либідь. – 384 с.

17. Філософія. Курс лекцій: Навч. посібник / Бичко І.В., Табачковський П.Г., Горак Г.І. та ін. – 2-е вид. – К.: Либідь, 1994. – 576 с.

18. Філософія: Навч. посіб. / Губерський Л.В., Надольний І.Ф., Андрущенко В.П. та ін.; За ред. І.Ф. Надольного. – 5-те вид., випр. і доп. – К.: Вікар, 2005. – 455 с.

Інтернет ресурси

1. Андрущенко В. П. Основи філософських знань: <http://Chtyvo.com.ua>.
2. Губерський Л. Філософія: <http://Yakaboo.ua>.
3. Бичко І. В. Основи філософії: [http://Osnovy filosofii](http://Osnovy-filosofii.com).